

Иск, предявен на 14 ноември 2014 г. — Европейска комисия/Република Кипър

(Дело C-515/14)

(2015/C 065/28)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Tserera-Lacombe и D. Martin)

Ответник: Република Кипър

Искания на ищеца

- да се установи, че Република Кипър не е изпълнила задълженията си по членове 45 и 48 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, тъй като не е отменила със задна дата, считано от 1^о май 2004 г., съдържащия се в член 27 от Закона за пенсионирането [L. 97(I)97] критерий за възрастта, поради който посочената разпоредба противоречи на посочените по-горе разпоредби, тъй като той разубеждава работниците и служителите да напуснат собствената си страна, за да предприемат трудова дейност в друга държава членка или институция на Европейския съюз или в друга международна организация и тъй като установява различно третиране, от една страна, на работниците мигранти, включително служителите в институциите на Европейския съюз или в друга международна организация и от друга страна, държавните служители, които са упражнявали дейността само в Кипър.
- да се осъди Република Кипър да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Европейската комисия иска от Съда да приеме, че Република Кипър не е изпълнила задълженията, които има по членове 45 и 48 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, тъй като не е отменила със задна дата, считано от 1^о май 2004 г., съдържащия се в член 27 от L. 97(I)97 критерий за възрастта, поради който тази разпоредба противоречи на посочените по-горе разпоредби, тъй като той разубеждава работниците и служителите да напуснат собствената си страна, за да предприемат трудова дейност в друга държава членка или институция на Европейския съюз или в друга международна организация и тъй като установява различно третиране на работниците мигранти, включително служителите в институциите на Европейския съюз или в друга международна организация и държавните служители, които са упражнявали дейността само в Кипър. Кипърската правна уредба, по-конкретно член 27 от Закона за пенсионирането [L. 97(I)97] въвежда различно третиране на държавните служители в националната администрация и длъжностните лица в международни организации на друга държава членка или в Европейския съюз, тъй като само работещите, които са упражнявали дейността само в Кипър, при пенсиониране в публичната администрация могат да се позоват на членове 24 и 25 от посочения закон и да запазят пенсионните си права, дори ако не отговарят на критерия за възраст 45 или 48 години. За сметка на това лицата, които са се възползвали от правото на свободно движение, не могат да се позоват на тези членове, което води до загуба на пенсионните им права.

Освен това оспорваният член от Закона за пенсионирането създава пречки за свободното движение на работниците, тъй като ги лишава от възможността да кумулират всички осигурителни периоди и не гарантира последователност в професионалната кариера на работниците мигранти с оглед на пенсионирането. В резултат на прилагането на този закон служителят, който по собствено желание напусне кипърската публична администрация, за да работи в международни организации в друга държава членка и не отговаря на критерия за възраст съответно 45 или 48 години, получава само натрупания капитал и губи пенсионните си права по смисъла на член 27, параграф 1, буква б) от Закона за пенсионирането независимо че е отработил минималния осигурителен период от пет години.

Наред с това в Закон [L. 31(I)/2012], който урежда само прехвърлянето на пенсионните права от и към пенсионната схема на Европейския съюз, няма никаква норма относно пенсионните права на държавните служители, които напускат кипърската публична администрация, за да изпълняват функциите си в Европейския съюз и които в крайна сметка решават да не прехвърлят тези пенсионни права по смисъла на член 11 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз. Тези служители ще загубят пенсионните си права ако напуснат доброволно публичната администрация и не отговарят на критерия за възраст.

От друга страна, Законът от 2011 г. относно пенсионния режим на държавните служители в публичната администрация и на работещите в публичния сектор в широк смисъл, включително в органите на местна власт (Разпоредби с общо приложение) [L. 113(I)2011], се прилага само по отношение на новоназначените служители, встъпили в длъжност на 1 октомври 2011 г., дата на влизане в сила на посочения по-горе закон, или след това така че за всички, по отношение на които се прилага Законът за пенсионирането [L.97(I)1997], продължава да се прилага критерият за възрастта.

**Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 19 ноември 2014 г. —
Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten**

(Дело C-522/14)

(2015/C 065/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sparkasse Allgäu

Ответник: Finanzamt Kempten

Преюдициален въпрос

Свободата на установяване (член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз, предишен член 43 [от Договора за създаване] на Европейската общност) допуска ли правна уредба на държава членка, съгласно която при смърт на местно лице съответната кредитна институция със седалище на територията на страната трябва да уведоми компетентната за данъка върху наследството данъчна служба и за тези активи на наследодателя, които се съхраняват или управляват от несамостоятелен клон на кредитната институция в друга държава членка, при положение че в другата държава членка не е налице подобно задължение за уведомяване и кредитните институции там имат скрепено със санкция задължение да спазват банковата тайна?

**Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 24 ноември
2014 г. — YARA Brunsbüttel GmbH/Hauptzollamt Itzehoe**

(Дело C-529/14)

(2015/C 065/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: YARA Brunsbüttel GmbH

Ответник: Hauptzollamt Itzehoe

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се приеме, че член 1 от Директива 2003/96/ЕО ⁽¹⁾ не допуска предвидено от държава членка освобождаване от данък на такива енергийни продукти, които се използват за термичната обработка на отработен въздух, или че Директивата не се отнася до тези енергийни продукти съгласно член 2, параграф 4, буква б), второ тире от Директива 2003/96/ЕО, тъй като използването за термична обработка на отработен въздух представлява предназначение, различно от използването за гориво за отопление или за моторно гориво и следователно тези продукти са енергийни продукти с двойно предназначение по смисъла на тази разпоредба?